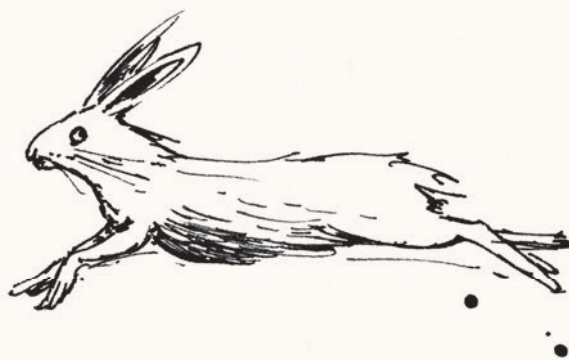

Sjeesbeest

Haas

Lepus europaeus

Aarme haas. Altijd staat hij in de turbostand. Kort slapen. Snel kauwen. Hard rennen. Hij jakkert door het leven. Dat krijg je ervan als de dood je steeds op de hielen zit.

'Jongens, ik ga er als een haas vandoor!' Enig idee wat dat betekent? Precies: dat je zoef-zoef weg bent. Als je 'het hazenpad' kiest, smeer je 'm als de bliksem. En wanneer je 'het haasje' bent? Nou, dan ben je mooi de klos. Dan hebben we nog het 'hazenslaapje' (superkort). En de 'angsthaas'. Snap je hem? Een haas is áltijd op zijn hoede.

Niet dat het nou zo'n zenuwpees is. Dat niet. Hij móét gewoon wel. Je hebt de bunzing, weet je. De uil. De vos. De marter. De kogel. Allemaal moeten ze de haas hebben. En dan vooral de jonkies, want die rennen nog niet zo hard. Driekwart van de hazenkinderen haalt zijn eerste verjaardag niet.

Hoe het kan dat de haas nog steeds bestaat? Om te beginnen door elk voorjaar een hele lading kinderen op de wereld te zetten. En wát voor kinderen! Alles doet het direct. Er zit haar op, de ogen zijn open en de pootjes gaan binnen vierentwintig uur aan de wandel, ideaal!

Ook zo snugger: een klein haasje ruikt he-le-maal nergens naar. Geen roversneus die hem kan opsnorren. Hij hopt meteen weg van zijn moeder en gaat in een kuil liggen schuilen. Daar speelt hij de godganse dag 'ik ben een kluit aarde, ik ben een molshoopje, ik ben een zandbergje'. Drie kwartier nadat de zon onder is gegaan, sprint hij naar huis. Daar tankt hij bij Melkstation Mama, met al zijn broertjes en zusjes die na die dag nog over zijn. Drie minuten slurpen. En dan zijn ze weer weg. Hup, hup, je-weet-wel.

Als tussen februari en augustus de liefde in de lucht hangt, gaat het er in de hazenwereld ruig aan toe. 'Rammeltijd' heet het officieel. Maar je kunt het net zo goed het gruwelijk-grote-kickboksgala noemen. Hazenheren die smoorverliefd zijn op hetzelfde vrouwtje gaan elkaar als straatvechters te lijf. Stand

op hun achterpoten delen ze rake klappen en trappen uit. Alles is toegestaan bij deze bokswedstrijd. Ogen uitkrabben, plukken haar losrukken, stukjes oor afbijten. De dames kunnen er trouwens ook wat van: als ze geen trek hebben in liefde, geven ze hun aanbidders doodleuk een oplawaai van heb ik jou daar.

Helaas gaat het de laatste tijd niet zo goed met de haas. In de afgelopen zeventig jaar is zijn aantal met meer dan de helft gekrompen. Dat komt vooral omdat er in ons land steeds meer kaarsrechte weilanden zijn met allemaal dezelfde gewassen erin. Een haas heeft rommelige randjes nodig om zich in te verstoppen. En verschillende plantjes en bloemen om aan te knabbelen. Gelukkig hebben dierenbeschermers alarm geslagen en worden er plannen gemaakt om de haas een handje te helpen.

Dit is zijn pootafdruk

voor

achter

Dit is zijn drol

Zo groot is hij

50 tot 65 centimeter van kop tot kont.

